

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867562116320/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

glød ud, selv sprang han tilside; først efter nogle forventningsfulde Øieblikke vovede han sig igjen nærmere og tittede igjennem denne forstørrede Aabning.

Et Par store brune Barneøine mødte hans. De forsvandt ligesaa hurtigt, men kom snart igjen tilsyn. En deilig lille Pige var det; nysgjerrigt tittede hun i forsigtig Afstand fra Aabningen.

Det var *Naomi*, Jødens Datterdatter, omtrent eet Aar yngre end Drengen. Han havde før set hende staaende oppe i hendes Bedstefaders Vindue, da havde hun gule Saffians Støvler paa; disse havde gjort et uudsletteligt Indtryk paa Drengen.

Børnene stirrede en Stund paa hinanden.

«Lille Dreng!» sagde *Naomi*, «Du maa nok komme ind til mig! Gjør Hullet større!»

Og som om en mægtig Fee befalede, glød endnu to Stene ud.

«Hvad hedder Du?» spurgte hun.

«*Christian*!» svarede Drengen og stak Hovedet ind i den solbelyste, duftende Have. *Naomi* skjød Viinrankernes Grene tilside, som rigt skyggede hen over Muren. I Drømmenes Land stod han, tabende sig i Beskuelse.

Den Ældre vilde her kun see en smuk, lille Have i rig Flor, med mange sjeldne Blomster, Viinranker opad Væggene, et Poppeltræ og længer henne to Akasier; men vi maae see den, som den Indrædende saae den, vi maae med ham aande den stærke Blomsterduft, føle de varme Solstraaler, beskue den rige Pragt.

Yppige, bredbladede Viinranker, duftende Caprifolier og de blaae og røde Convolvoli slyngede sig opad Væggen og dannede et Tapet. Et Bousket af Mosroser slattede sig i en Halvmaane om de prægtigste Levkoier af en sjelden Størrelse og Farveforskjellighed, lige fra den sortblaae til den sneefarvede; Duften syntes at fortrænge enhver anden. Ved Poplen, om hvilken den mørkegrønne Epheu slyngede sine faste Blade, stod den lille *Naomi* med de kloge Gazel-Øine og den brune Teint, som antyder den asiatiske Slægt; men Blodet skinnede friskt og deiligt gjennem de runde Kinder, som ombølgedes af det sorte Haar. En mørk Kjole med et Læderbælte slattede sig om den smukke Barneskikkelse.

Hun drog ham hen til Bænken under Akasietræet, hvor de blegrøde Blomster hang i tætte Klaser. De deiligste Jordbær med saftfuldt Kjød bleve spiste. Drengen skuede rundt om sig, henflyttet i en